

Ressò

abril 24

**El comiat i l'herència. Les persones grans veuen
i transmeten la història**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Pasqua: la festa més gran

La Setmana Santa sempre és un moment important en la vida del cristià. Diumenge de Rams, dijous Sant, Divendres Sant, Pasqua. Són els dies sants. Celebrem els dies més grans, que ens disposen pel més gran de tots, la Pasqua. Jesús ressuscita però abans contemplem la seva mort en creu. Com hem vist el dia de la transfiguració, Jesús diu als deixebles que no diguin res fins que Ell sigui glorificat però abans haurà de passar per la creu. No hi ha resurrecció sense creu.

En un món com el nostre, més pendent de gaudir de les “vacances de primavera” però també un món que viu una mica com si Déu no existís o com si la creu tampoc no hi fos, els cristians hem de saber comunicar la nostra esperança.

Sant Pau ens diu: “Només em gloriaré en aquest Jesús, mort i crucificat” però que ressuscita.

Ell és la nostra esperança i ho pot ser per al món sencer.

Xavier Morató
Consiliari de Barcelona

Espai de reflexió i pregària

Salm 22. Déu meu, per què m'has abandonat?

La Creu dona sentit al mal del món:

Quan Jesús, des de la Creu, deia aquest salm, no sols descrivia la seva pròpia passió, sinó que en demanava al Pare el perquè. El perquè de les seves sofrències i de les nostres. La resposta és la segona part del salm.

Déu meu, Déu meu,
per què m'has abandonat?

No t'allunyis, que el perill és a prop
i no tinc qui m'ajudi.

No vens a salvar-me,
no t'arriba el meu clam.

M'envolta un ramat de braus,
m'acorralen vedells de Basan;

Crido de dia i no em respons, Déu meu;
crido de nit, sense repòs.

uns lleons que destrossen i rugeixen
baden la boca contra mi.

I això que tu ets el Sant,
que té per tron les lloances d'Israel!

Tot jo m'escolo com l'aigua,
se'm deslloriguen tots els ossos;

En tu confiaven els nostres pares,
hi confiaven i els vas alliberar;

el cor, com si fos cera,
se'm fon dins les entranyes.

a tu clamaven i eren deslliurats,
en tu confiaven i no foren confosos.

La meva gola està resseca com terrissa,
la llengua se m'encasta al paladar.
M'ajeus a la pols de la mort.

Però jo soc un cuc, no pas un home,
befa de la gent, menyspreat del poble.

M'envolta una munió de gossos,
m'encercla un estol de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
fan ganyotes, prenen aires de mofa:

«Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi,
que l'alliberi, si tant se l'estima!»

puc comptar tots els meus ossos.
Em miren, em contemplen satisfets;

Però tu em tragueres del si de la mare,
ets tu qui em confiaries als seus pits;

es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.

acabat de néixer, em van dur a la teva falda,
des d'aleshores ets el meu Déu.

Museu MUHBA “Bon Pastor”

Diumenge 3 de març la María Jesús Ramos i jo vàrem fer una visita guiada a aquest museu de **“Les cases barates del Bon Pastor”**.

Aquest museu vol reflectir la memòria de la història de l'habitatge a Barcelona durant el segle XX mitjançant la museïtzació d'una illa de les cases barates d'aquest barri obrer, un dels quatre polígons d'habitatges construïts a la ciutat el 1929. Es poden visitar 4 de les cases i així fer-se a la idea de com vivien.

Es van construir 784 habitatges d'una planta, unes tenien 38 m², altres 50 m² i unes altres 80 m². Van arribar a acollir 3000 veïns. Estaven al mig d'uns terrenys agrícoles escassament poblats prop del riu Besòs. Anaven dirigides a la classe obrera o mitjana baixa de l'època, la majoria immigrants vinguts del sud d'Espanya i de l'interior de Catalunya durant l'expansió industrial de la ciutat de Barcelona. Molts dels primers habitants van treballar a les obres de l'Exposició i a les obres del metro de Barcelona.

Cultura

L'exposició mostra les polítiques de construcció i les pautes d'accés a l'habitatge.

El relatiu aïllament geogràfic del barri va afavorir la permanència d'algunes formes de vida comunitària ja desaparegudes a la resta de la ciutat.

La proximitat entre els veïns ha mantingut aquest barri del Bon Pastor com un poble dins la ciutat, amb molta vida als carrers i a les places.

Us animo a anar-lo a veure. És al districte de Sant Andreu i és fàcil d'arribar-hi:

Metro: L1 o L5 fins a La Sagrera.

Després L9 o L10 fins la parada Bon Pastor.

Adreça: C/ de Barnola, 22

Obert: dijous matí, dissabte matí i tarda, diumenge matí.

Post Data

Me dice Maria Dolors si quiero añadir algo. Pues sí.

Os comparto mi gozoso asombro, en las dos veces que he visitado el entorno, ante el cuidado y limpieza de las calles y plazas.

Y junto a esto, el entusiasmo que compartían los miembros del grupo responsable, me hizo pensar: Una Ciudad, o un barrio o una calle..., cualquier lugar al que la gente que lo habita lo quiere, se nota. Y se nota rápido. Y es un ejemplo.

Maria Jesús Ramos i M Dolors Coscojuela

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle B. Nosaltres en el cep

Un conte inventat per Jesús. Un conte ben rodó, ple de vitalitat, fàcilment comprensible per a tots, fins i tot per als homes i dones de la ciutat. Resta unit al cep, a Crist, aquell qui escolta la seva paraula i aquell qui s'asseu amb Ell a la taula de la vida, l'Eucaristia. Jo soc el cep diu Jesús; vosaltres sou les sarments. Si diumenge passat Jesús era el Bon Pastor, avui es defineix a l'evangelí de Joan, com el cep del qual tots en rebem la saba i la vida.

I que vol dir que Jesús és el cep? Quan ell tornà al Pare, deixà a la terra el seu signe: el poble de Déu. Això vol dir, doncs, que tots hem de restar units i produir "fruits" de bones obres.

Si el poble de Déu es situa en la força, en el poder, en el triomf, en el prestigi, en la diplomàcia, ho serà tot menys "la vinya" del seu fundador, Jesucrist. I no donarà bons fruits.

Un poble de Déu que viu de l'evangelí i de les seves conseqüències, no pot tenir pas por de res.

Fruits, fruits, demana el Salvador: "La sarment que no dona fruit en mi, el pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més".

Necessitem les tisores! A podar s'ha dit. L'experiència de fa molts segles ens parla ben clar d'aquesta experiència: sempre que ha faltat la poda en l'Església, "poble de Déu", ha crescut la fullaraca. No tinguem por de les tisores de podar.

Mn. Pere Arribas-díaca

Pregària

Ompliu-me, Senyor, del vostre Esperit.

Ajudeu-me de tal manera que no hi posi resistència.

Així, de mica en mica,

aniré veient les coses amb el vostres ulls,

aprendré a escoltar amb les vostres orelles.

Amb el vostre Esperit, Senyor,

aprendré a estimar a la vostra manera,

a comprendre i viure amb la vostra escala de valors.

Ompliu-me, Senyor, del vostre Esperit.

Que no hi posi resistència.

Àngels Fàbregues

Vida Creixent

Trobada Vida Creixent a Montserrat

DIMECRES, DIA 15 DE MAIG 2024

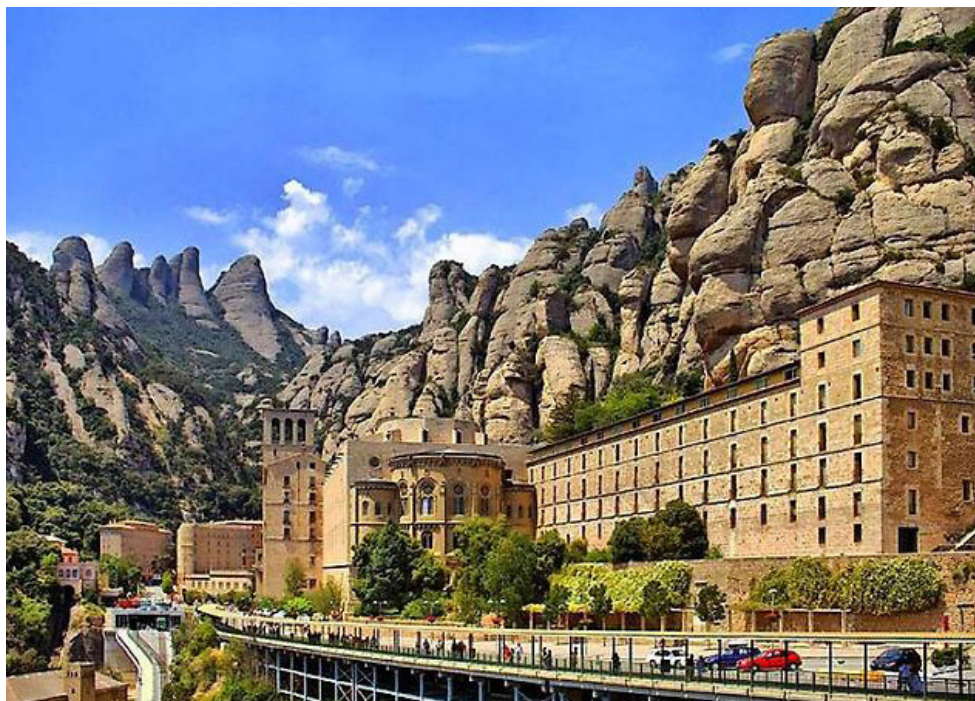
Sortida de Barcelona 9:30h. Virrei Amat
i 10h Plaça Espanya (Torres venecianes).

En arribar a Montserrat temps lliure.
Qui vulgui podrà assistir a les 13 h. al res de la Salve.

A les 14h. dinar i a les 16:30 h.
Eucaristia presidida per Mons. Joan Planelles, Arquebisbe de Tarragona.

INCRIPCIONS FINS EL DIA 24 d'ABRIL

PREU TOTAL: 45 €/(dinar + transport)

Agenda

Maig

Dijous 2:

Reunió d'animadors a les 17:00h.

“Siervas de Maria”,
Carrer Enric Granados, 16
(entre València i Aragó).

Tema IX. El magisteri de la fragilitat.

Dimecres 15:

Trobada Interdiocesana a
Montserrat

Juny

Dijous 6:

Reunió d'animadors a les 17:00h.

“Siervas de Maria”,
Carrer Enric Granados, 16
(entre València i Aragó).

Tema X. Maria, model i exemple.

Dissabte 8:

Trobada final de Curs.

TEMARI DEL CURS 2023-2024

“Aliança entre generacions”

Com a suport a les reflexions de grup, podeu descarregar els materials del temari al nostre web: www.vidacreixent.org/temari

Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:
682 835 093

